

да му помагатъ въ время на война, като конници съ свои соб-
ственни отдѣленія. Въ една по отсетня битка, що е ималъ Сул-
танъ Баязидъ съ Влашкія князь Мирча въ 1394 година, при
Ровина въ Влашко: краль Марку и пріятеля му Констандинъ,
които были съ войската на Баязида, паднхли на бойното поле.
По разказъ-тъ на единъ сжвременникъ, краль Марку былъ казалъ,
преди да се почени тая битка, на пріятеля си Констандина:
„Азъ казвамъ и моля Бога за това, дано Той се умилостави и
да помогни на Християнитъ (Власитъ), а азъ да паднх убитъ
между най пхрвитъ“.—И дѣйствително, Влашкія князь Мирчу
страшно побѣдилъ Баязида; много паши и многочисленни вой-
ници паднхли, между които сж были и краль Марку и Кон-
стандинъ.—

Шишманъ III се уженилъ за дщерята на Схрбскія царь
Лазаря, а Страшимиръ братъ му за дщерята на Кроатскія Банъ
Твждка. По онова време Схрбія, Босна и Кроація направили
сѣюзъ помежду си противъ Турцитъ и Маджаритъ; но внима-
ніето ѳмъ скоро се отвлѣкло кжмъ югъ, дѣто Лагашахинъ былъ
забралъ да заобикаля и Софія.— Царь Страшимиръ же до тол-
кова е былъ намразилъ брата си Шишмана, щото отдѣлилъ Чер-
коватж на своето малко царство отъ Патріаршіята въ Тжрново;
и отъ ненависть кжмъ брата си, подчинилъ Бжлгарскатж Чер-
ковж подъ Гржцката Патріаршія въ Цариградъ.—Е, това пусто
упорство (инатъ) сжсипва голѣми и малки царства, голѣми и мал-
ки народи, голѣми и малки градове, даже—голѣми и малки че-
ловѣци.. Ние можяхми да приведемъ тукъ хиляди примѣри, не
само отъ *минжлитъ*, но и отъ сжвременнитъ обстоятелствени
случки, особенно же между насъ Бжлгаритъ; но—не му е мѣстото.—

Царь Шишманъ III се възпротивилъ на това, но Стра-
шимиръ се силно подкрѣпялъ въ това му народоубійственно на-
мѣреніе отъ Влашкія князь Дана (Данъ войвода), това като уз-
налъ Шишманъ, преминялъ Дунава съ многобройна войска,
нападнхлъ Данъ Войвода (Вода); и въ битката съ него Данъ пад-
нхлъ убитъ. Дана наслѣдилъ братъ му Мирчу Войвода, който